

L233/2002

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind Statutul funcționarilor publici din Administrația Națională a Penitenciarelor

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. – Prezenta lege reglementează Statutul funcționarului public din sistemul administrației penitenciare.

Art. 2. – (1) Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate fac parte din instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională ale statului și constituie, în sensul prezentei legi, sistemul administrației penitenciare.

(2) Administrația Națională a Penitenciarelor se constituie prin reorganizarea Direcției Generale a Penitenciarelor și funcționează în subordinea Ministerului Justiției.

(3) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4) Administrația Națională a Penitenciarelor este instituție publică de interes național, cu personalitate juridică și sediul în municipiul București.

Art. 3. – (1) Personalul din sistemul administrației penitenciare este constituit din funcționari publici civili cu statut special și din personal încadrat pe baza contractului individual de muncă.

(2) Statutul special al funcționarului public din sistemul administrației penitenciare este conferit de natura atribuțiilor de serviciu care implică îndatoriri și riscuri deosebite. În exercitarea atribuțiilor de pază, escortare și supraveghere a persoanelor private de libertate, precum și în alte situații temeinic justificate, funcționarul public din sistemul administrației penitenciare folosește, în condițiile legii, tehnica, mijloacele și armamentul din dotare.

(3) Personalul din sistemul administrației penitenciare, încadrat în funcții pe baza contractului individual de muncă, are calitatea de salariat, fiind supus legislației muncii.

Art. 4. – (1) Activitatea profesională a personalului din sistemul administrației penitenciare se desfășoară în interesul comunității și al persoanelor care execută pedepse privative de libertate, în limitele competențelor stabilite prin lege.

(2) Personalul din sistemul administrației penitenciare este obligat să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale omului, Constituția și legile țării, prevederile reglementărilor interne și să îndeplinească ordinele și dispozițiile legale ale șefilor ierarhici privind activitatea sa profesională.

Art. 5. – Exercițarea funcției publice din sistemul administrației penitenciare se conduce după următoarele principii:

- a) supunerea deplină față de lege;
- b) respectarea drepturilor persoanelor private de libertate, în condițiile prevăzute de lege;
- c) egalitatea șanselor, pe baza meritelor și capacității profesionale;

- d) responsabilitate și imparțialitate;
- e) eficacitatea în serviciul intereselor generale ale societății;
- f) eficiență în utilizarea resurselor;
- g) ierarhia organizatorică și funcțională.

Art. 6. – (1) Valorile etice în sistemul administrației penitenciare sunt: integritatea, obiectivitatea, transparența, receptivitatea și responsabilitatea profesională.

(2) Pentru personalul aflat în serviciul său, administrația penitenciară va stabili și promova modele de comportament care să includă valorile etice ale serviciului public în activitatea profesională și în relațiile cu cetățenii.

CAPITOLUL II

STRUCTURA CARIEREI FUNCȚIONARULUI PUBLIC DIN SISTEMUL ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

Art. 7. – Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare sunt debutanți sau definitivi.

Art. 8. – Funcționarii publici debutanți din sistemul administrației penitenciare sunt persoanele care ocupă, în urma concursului sau examenului, o funcție publică în Administrația Națională a Penitenciarelor sau unitățile subordonate, până la definitivare.

Art. 9. – (1) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare se împart în două categorii, definite în raport cu nivelul studiilor necesare, după cum urmează:

a) categoria A – Corpul ofițerilor – cuprinde funcționari publici cu studii superioare;

b) categoria B – Corpul agenților – cuprinde funcționari publici cu studii gimnaziale, profesionale, liceale sau postliceale.

(2) Categoriile de funcționari publici din sistemul administrației penitenciare se împart pe corpuri și grade profesionale, după cum urmează:

A. Corpul ofițerilor:

- a) inspector general șef;
- b) inspector general principal;
- c) inspector general;
- d) inspector șef principal;
- e) inspector șef;
- f) subinspector șef;
- g) inspector principal;
- h) inspector;
- i) subinspector.

B. Corpul agenților:

- a) agent șef principal;
- b) agent șef;
- c) agent șef adjunct;
- d) agent principal;
- e) agent.

(3) Gradele profesionale de inspector general șef, inspector general principal, inspector general, inspector șef principal, inspector șef și subinspector șef pot fi obținute numai de funcționari publici cu studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, emise de instituții acreditate de Ministerul Educației și Cercetării.

Art. 10. – (1) În sistemul administrației penitenciare sunt utilizate următoarele funcții: funcții publice de conducere și de execuție specifice sistemului administrației penitenciare și funcții de execuție de specialitate specifice altor sectoare de activitate sau comune sectorului bugetar.

(2) Funcțiile funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului și se diferențiază prin categorie, grad profesional și coeficient de ierarhizare. Celelalte funcții pentru sistemul administrației penitenciare se aprobă de ministrul justiției, potrivit legii.

(3) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare se subordonează șefilor ierarhici.

CAPITOLUL III
SELECȚIONAREA ȘI NUMIREA ÎN FUNCȚIE.
EVALUAREA ȘI AVANSAREA FUNCȚIONARILOR PUBLICI
DIN SISTEMUL ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

SECȚIUNEA 1

Condiții de selecționare

Art. 11. – Pot avea calitatea de funcționar public din sistemul administrației penitenciare persoanele care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) au cetățenia română și domiciliul în România;
- b) cunosc limba română;
- c) îndeplinesc condițiile de studii și vechime prevăzute de lege;
- d) au capacitate deplină de exercițiu și sunt apte din punct de vedere medical și psihologic pentru îndeplinirea funcției;
- e) nu au antecedente penale sau nu sunt în curs de urmărire penală ori de judecată, pentru săvârșirea unei infracțiuni.

SECȚIUNEA a 2-a

*Numirea funcționarilor publici din sistemul
administrației penitenciare*

Art. 12. – Administrația Națională a Penitenciarelor, în procesul de selecție a funcționarilor publici, garantează aplicarea principiilor de egalitate, merit, capacitate profesională și de transparență.

Art. 13. – Pentru admiterea în sistemul administrației penitenciare, persoanele care urmează să fie numite în funcții publice sunt selecționate prin concurs organizat de Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile din subordinea acesteia, în limita posturilor vacante.

Art. 14. – Condițiile de participare la concurs, organizarea și desfășurarea acestuia se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Art. 15. – (1) Numirea în funcții publice de execuție a candidaților reușiți la concurs se face, de regulă, ca funcționari publici debutanți, cu o perioadă de stagiu.

(2) Perioada de stagiu este de un an și constituie vechime în muncă și în specialitate.

(3) Activitatea desfășurată în instituțiile de apărare națională, ordine publică și siguranță națională constituie vechime utilă pentru încadrarea ca funcționar public definitiv în condițiile prezentei legi.

(4) La numirea în funcție, atribuirea gradului profesional se realizează în funcție de pregătire și de vechimea în specialitate corespunzătoare studiilor absolvite, în raport cu cerințele postului, în condițiile prezentei legi.

Art. 16. – Funcționarii publici debutanți din sistemul administrației penitenciare au obligația să urmeze, în perioada de stagiu, cursuri de specializare organizate de Administrația Națională a Penitenciarelor.

Art. 17. – (1) După efectuarea perioadei de stagiu, activitatea funcționarului public debutant din sistemul administrației penitenciare este evaluată de șeful ierarhic, care propune sau nu definitivarea în funcție.

(2) Pe baza propunerilor favorabile formulate de șefii ierarhici, directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, directorul unității din subordinea acesteia, emite decizie scrisă de numire a funcționarului public debutant ca funcționar public definitiv din sistemul administrației penitenciare.

(3) Funcționarul public debutant din sistemul administrației penitenciare care, în urma evaluării, nu corespunde funcției, este declarat necorespunzător din punct de vedere profesional, iar raportul de serviciu încetează conform art.57 lit. c).

Art. 18. – Regulile de organizare și desfășurare a perioadei de stagiu, a cursurilor de specializare prevăzute la art. 16 și a evaluării pentru definitivarea în funcție se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Art. 19. – (1) Personalul din sistemul administrației penitenciare, numit funcționar public definitiv, depune jurământul de credință în fața directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, directorilor unităților din subordinea acesteia, în prezența a doi martori, dintre care unul este conducătorul compartimentului în care a fost numit funcționarul public definitiv, iar celălalt, un alt funcționar public definitiv.

(2) Conținutul jurământului de credință este cel prevăzut de Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată.

(3) Procesul-verbal în care s-a consemnat jurământul, semnat de funcționarul public definitiv, de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, de directorul unității din subordinea acesteia, se depune la dosarul profesional al funcționarului public din sistemul administrației penitenciare.

Art. 20. – Numirea în funcțiile publice de director general, director general adjunct și directori în sistemul administrației penitenciare se dispune prin ordin al ministrului justiției, iar în celelalte funcții de conducere, precum și în funcțiile de execuție din Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate, prin decizia directorului general sau a directorilor unităților subordonate, potrivit competențelor.

SECȚIUNEA a 3-a

Evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare

Art. 21. – Evaluarea activității profesionale a funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare se face anual, pe baza criteriilor de evaluare elaborate de Administrația Națională a Penitenciarelor și aprobate prin ordin al ministrului justiției.

Art. 22. – (1) Conducătorii de compartimente din Administrația Națională a Penitenciarelor și din unitățile subordonate sunt obligați să completeze și să noteze anual, în fișa de evaluare a activității, performanțele profesionale individuale obținute în anul precedent de fiecare funcționar public din subordine.

(2) Calificativele care pot fi acordate în urma evaluării activității sunt “exceptional”, “foarte bun”, “bun”, “satisfăcător” și “nesatisfăcător”.

Art. 23. – (1) Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare notat cu “nesatisfăcător” sau “satisfăcător” nu poate fi avansat în funcție sau grad profesional în anul următor.

(2) Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare care a fost notat cu “nesatisfăcător” va fi trecut, cu acordul acestuia, într-o funcție inferioară, de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, de directorul unității din subordinea acesteia. Funcționarul public care nu acceptă trecerea în funcția inferioară va fi eliberat din funcția pe care o deține.

(3) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare notați cu calificativul “nesatisfăcător”, în anul următor trecerii într-o funcție inferioară, potrivit alin. (2), vor fi eliberați din funcție, în temeiul art. 57 lit. c).

SECȚIUNEA a 4-a

Avansarea funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare

Art. 24. – (1) În cariera profesională, în urma rezultatelor obținute la evaluarea activității profesionale, funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare care ocupă funcții de execuție au dreptul de a avansa în funcție ori grad profesional.

(2) Avansarea în funcții publice superioare de execuție a funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege se face, după caz, pe bază de concurs sau examen, în limita posturilor prevăzute în statele de organizare.

(3) Avansarea în gradele profesionale se face de către:

a) Președintele României, pentru inspector general șef, inspector general principal și inspector general, la propunerea ministrului justiției;

b) ministrul justiției, pentru ceilalți ofițeri, la propunerea directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor;

c) directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, pentru agenți, la propunerea directorilor unităților subordonate.

(4) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare se avansează în gradul profesional următor dacă au împlinit stagiul minim în gradul profesional deținut și dacă au fost apreciați în ultimii doi ani ai stagiului minim în grad cu calificativul de “foarte bun” sau „excepțional”.

(5) Pentru obținerea gradelor profesionale de inspector general șef, inspector general principal și inspector general este necesară promovarea examenului organizat în acest scop.

Art. 25. – Stagiul minim în gradele profesionale este:

A. Corpul ofițerilor:

a) inspector general principal	2 ani;
b) inspector general	2 ani;
c) inspector șef principal	3 ani;
d) inspector șef	3 ani;
e) subinspector șef	4 ani;
f) inspector principal	3 ani;
g) inspector	3 ani;
h) subinspector	4 ani.

B. Corpul agenților

a) agent șef	5 ani;
b) agent șef adjunct	5 ani;
c) agent principal	5 ani;
d) agent	5 ani.

Art. 26. – (1) Acordarea gradelor profesionale următoare în cadrul aceleiași categorii se face în ordinea ierarhică a gradelor, în raport cu nevoile și posibilitățile existente, în limita numărului de posturi prevăzute cu gradele respective, aprobat de ministrul justiției.

(2) Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare cu gradul de inspector șef principal, inspector general, inspector general principal, care a dobândit titlul științific de doctor în specialitatea funcției pe care o deține sau într-o specialitate înrudită este exceptat de la prevederile art. 24 alin.(5).

Art. 27. – (1) Avansarea funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare într-o categorie superioară se realizează prin concurs, în limita posturilor prevăzute în statele de organizare, dacă cei în cauză îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Acordarea gradului profesional al funcționarilor publici prevăzuți la alin.(1) se face în funcție de nivelul studiilor absolvite și de vechimea în specialitate, conform legii.

Art. 28. – Avansarea în funcții de conducere se face prin ordin sau decizie, potrivit competențelor prevăzute la art.20.

Art. 29. – Metodologia privind avansarea funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare se elaborează de Administrația Națională a Penitenciarelor și se aprobă de ministrul justiției.

SECȚIUNEA a 5-a

Pregătirea și perfecționarea profesională a funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare

Art. 30. – Pregătirea și perfecționarea funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare se face pe baza cerințelor generale ale practicii administrației penitenciare și a cerințelor specifice necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu corespunzătoare funcțiilor din sistemul administrației penitenciare.

Art. 31. – (1) Metodologia de organizare și desfășurare a pregătirii profesionale a funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare și criteriile de evaluare a rezultatelor acesteia se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(2) În cazurile în care pregătirea și perfecționarea profesională se desfășoară în altă localitate decât cea de domiciliu, funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare beneficiază de drepturile de delegare prevăzute de prezenta lege.

Art. 32. – Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare care urmează o formă de pregătire sau perfecționare profesională cu o durată ce depășește 3 luni și care primesc, în această perioadă, drepturile salariale, vor semna un angajament scris prin care se obligă să lucreze cel puțin 5 ani în sistemul administrației penitenciare, după terminarea formelor de pregătire sau perfecționare profesională.

Art. 33. – (1) Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare care nu respectă angajamentul prevăzut la art.32 este obligat să restituie cheltuielile de școlarizare, proporțional cu perioada rămasă până la împlinirea termenului de 5 ani.

(2) Prevederile alin.(1) nu se aplică în cazul în care nerespectarea angajamentului se datorează unor motive neimputabile funcționarului public din sistemul administrației penitenciare sau în cazul transferului în interesul serviciului.

CAPITOLUL IV

DREPTURILE ȘI ÎNDATORIRILE FUNCȚIONARILOR PUBLICI DIN SISTEMUL ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

SECȚIUNEA 1

Drepturile funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare

Art. 34. – Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare are dreptul la:

a) salariu lunar, compus din salariul de bază, indemnizații, sporuri, precum și premii și prime, ale căror quantumuri se stabilesc prin lege. Salariul de bază cuprinde salariul corespunzător funcției îndeplinite, gradului profesional deținut, gradațiile, sporurile pentru misiune permanentă și, după caz, indemnizația de conducere și salariul de merit;

b) ajutoare și alte drepturi bănești, ale căror quantumuri se stabilesc prin lege;

c) uniformă și echipament specific, alocații pentru hrană, asistență medicală și psihologică, medicamente și proteze, în mod gratuit, stabilite prin hotărâre a Guvernului;

d) locuințe de serviciu și de intervenție, în condițiile legii;

e) concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite și concedii fără plată, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului;

f) o primă egală cu salariul de bază din luna anterioară plecării în concediu, pe lângă indemnizația de concediu;

g) concedii medicale, concedii de maternitate, pentru creșterea copilului până la vârsta de 2 ani sau a copilului cu handicap până la vârsta de 3 ani, precum și pentru alte situații, în condițiile stabilite de lege;

h) bilete de odihnă, tratament și recuperare, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

i) pensii, în condiții stabilite prin lege specială;

j) indemnizații de instalare, de mutare, de delegare sau detașare, precum și decontarea cheltuielilor de cazare, în condițiile stabilite de lege;

k) decontarea cheltuielilor de transport în cazul deplasării în interes de serviciu, în cazul mutării în alte localități și o dată pe an pentru efectuarea concediului de odihnă, precum și în alte situații, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

l) încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, potrivit legii;

m) portul permanent al armamentului din dotare sau achiziționat personal, în condițiile legii;

n) asigurare de viață, sănătate și bunuri, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

o) tratament medical în străinătate pentru afecțiuni medicale contactate în timpul exercitării profesiei, dacă nu pot fi tratate în țară, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

p) asistență juridică asigurată de unitate, la cerere, în cazul cercetării sale pentru fapte comise în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Art. 35. – (1) Pentru apărarea intereselor profesionale economice, sociale și culturale, funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare au dreptul la asociere sindicală sau în alte organizații profesionale, precum și libertatea întrunirilor, în condițiile legii.

(2) Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare își poate exercita drepturile prevăzute la alin. (1), cu condiția garantării drepturilor deținuților și a siguranței așezămintelor de detenție.

(3) Se exceptează de la prevederile alin.(2) personalul aflat de serviciu sau în misiune.

Art. 36. – (1) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare vor fi sprijiniți în construirea sau cumpărarea, o singură dată în timpul carierei profesionale, a unei locuințe proprietate personală, în localitatea în care își are sediul unitatea la care sunt încadrați, din fondurile Administrației Naționale a Penitenciarelor sau alte fonduri guvernamentale, în condițiile legii.

(2) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare care au o vechime în serviciu de cel puțin 10 ani pot cumpăra locuința de serviciu.

(3) Criteriile și condițiile de sprijin prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4) În condițiile legii, prin hotărâre a Guvernului se poate înființa Casa de Credit a personalului din sistemul administrației penitenciare.

Art. 37. – (1) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare își păstrează, pe perioada delegării, detașării ori trecerii

temporare în altă muncă, cu acordul acestora, după caz, funcția, gradul și drepturile salariale avute anterior.

(2) Dacă drepturile salariale corespunzătoare funcției pe care este detașat sau, după caz, trecut temporar în altă muncă sunt mai mari, personalul prevăzut la alin. (1) beneficiază de aceste drepturi salariale.

Art. 38. – (1) Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare, transferat în interesul serviciului în altă localitate decât cea în care își are domiciliul, beneficiază de următoarele drepturi:

a) locuință de serviciu, dacă nu deține nici el, nici soția/soțul, în proprietate personală o locuință în localitatea în care se transferă; până la asigurarea locuinței de serviciu, beneficiază de compensarea lunară a chiriei, în cuantum de până la 50% din venitul net realizat, dar nu mai mult decât chiria prevăzută în contractul de închiriere, încheiat în condițiile legii;

b) o indemnizație de instalare, egală cu salariul de bază brut realizat la data transferării efective;

c) o indemnizație egală cu 1/4 din salariul de bază brut realizat la data transferării efective, pentru fiecare membru de familie mutat efectiv cu titularul dreptului;

d) decontarea cheltuielilor de transport pentru el și membrii familiei sale și pentru transportul mobilierului și al celorlalte obiecte ale gospodăriei;

e) un concediu plătit de 5 zile lucrătoare, acordat la cerere, în vederea mutării efective.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare, absolvenți ai instituțiilor de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor – secția penitenciare, Ministerului Justiției și ale Administrației Naționale a Penitenciarelor, care au fost repartizați în unități situate în alte localități decât cele de domiciliu, cât și soțului sau soției acestora.

Art. 39. – (1) Instituțiile și organele specializate ale statului au obligația de a acorda protecție, la cerere, funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare și membrilor de familie ai acestora, în cazul în care viața, integritatea corporală, demnitatea sau avutul le

sunt puse în pericol, în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.

(2) Conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, a unităților din subordinea acesteia este obligată să asigure personalului prevăzut la alin.(1) protecția împotriva amenințărilor, violențelor și faptelor de ultraj cărora le-ar putea fi victimă în exercitarea funcției sau în legătură cu aceasta.

Art. 40. – Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare, în activitate ori pensionat, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestuia beneficiază, în mod gratuit, de servicii de asistență medicală, medicamente și proteze, în cadrul sistemului de asigurări de sănătate specific apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, în condițiile legii.

Art. 41. – Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare au dreptul la despăgubiri în situația în care au suferit, din culpa instituției, un prejudiciu material în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.

Art. 42. – (1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarilor publici li se conferă ordine și medalii, potrivit legii.

(2) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare decorați cu Ordinul *Meritul Militar* sau cu Semnul onorific *În Serviciul Armatei* își păstrează toate drepturile conferite de aceste ordine, dobândite anterior.

SECȚIUNEA a 2-a

Condițiile de muncă ale funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare

Art. 43. – (1) Durata normală a timpului de lucru este, de regulă, de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână.

(2) În cazul în care pentru anumite categorii profesionale durata programului normal de lucru este stabilită prin dispoziții legale specifice, se vor aplica aceste dispoziții legale.

(3) Orele prestate de funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare peste durata normală a timpului de lucru se compensează cu timp liber corespunzător. În cazul în care compensarea muncii suplimentare cu timp liber corespunzător nu a fost posibilă în următoarele 30 de zile după efectuarea acesteia, orele suplimentare se vor plăti, în luna următoare, cu un spor din salariul de bază, după cum urmează:

a) 75% din salariul de bază pentru primele două ore de depășire a duratei normale a zilei de lucru;

b) 100% din salariul de bază pentru orele următoare și pentru orele lucrate în zilele de repaus săptămânal sau în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează.

(4) Munca peste durata normală a timpului de lucru poate fi prestată și sporurile prevăzute la alin. (3) se pot plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă, în scris, de șeful ierarhic, fără a se putea depăși 120 de ore anual. În cazuri excepționale, se poate aproba efectuarea orelor suplimentare și peste acest plafon, dar nu mai mult de 360 de ore anual, cu aprobarea ordonatorului de credit și cu încadrarea în fondurile bugetare aprobate.

Art. 44. – Modul de organizare a timpului de lucru, a pauzelor și evidența prezenței funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare la serviciu se stabilesc prin regulamente de ordine interioară, elaborate de conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor și a unităților din subordinea acesteia.

Art. 45. – Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare au dreptul, potrivit legii, la măsuri de securitate și igienă a muncii și la echipament de protecție gratuit.

SECȚIUNEA a 3-a
Îndatoririle funcționarilor publici
din sistemul administrației penitenciare

Art. 46. – Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare are următoarele obligații:

a) să cunoască și să respecte principiile generale prevăzute de Constituție și de celelalte legi, precum și să apere valorile democrației;

b) să respecte și să protejeze viața, sănătatea și demnitatea persoanelor private de libertate, a drepturilor și libertăților acestora;

c) să împiedice orice acțiune care presupune discriminare pe criterii de etnie, rasă, limbă, naționalitate, sex, religie și opinie;

d) să execute, cu profesionalism și în termenul stabilit, dispozițiile date de conducătorii ierarhici;

e) să fie disciplinat, respectuos și corect față de șefi, colegi sau subalterni;

f) să informeze conducătorii ierarhici și celelalte autorități abilitate cu privire la infracțiunile de care a luat cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, îndeosebi a faptelor de corupție;

g) să manifeste preocupare și interes pentru perfecționarea nivelului de instruire profesională;

h) să păstreze secretul de stat și de serviciu, în condițiile legii, precum și confidențialitatea informațiilor sau documentelor care au acest caracter, în condițiile legii;

i) să se abțină de la exprimarea sau manifestarea convingerilor lui politice în exercitarea atribuțiilor ce îi revin;

j) să se conformeze dispozițiilor date de conducătorii ierarhici cărora le este subordonat direct;

k) să respecte întocmai programul de muncă;

l) să se prezinte la programul de muncă stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate;

m) să informeze șeful ierarhic despre existența unui conflict de interese privind exercitarea atribuțiilor de serviciu, în condițiile legii.

Art. 47. – Funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare le este interzis:

a) să dețină orice altă funcție publică sau privată pentru care sunt retribuiți, cu excepția funcțiilor didactice din cadrul instituțiilor de învățământ, a activităților de cercetare științifică și creație literar-artistică;

b) să exercite, la agenți economici, activități cu scop lucrativ care au legătură cu atribuțiile funcțiilor publice pe care le dețin și să fie mandatar ai unor persoane în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătură cu funcția pe care o îndeplinesc;

c) să dispună, să exercite, să instige ori să tolereze acte de tortură sau orice forme de tratament inuman ori degradant asupra persoanelor aflate în așezămintele de deținere;

d) să primească, să solicite ori să accepte, direct sau indirect, pentru sine sau pentru alte persoane, în considerarea calității sale oficiale, cadouri, bani, împrumuturi sau orice alte valori sau servicii;

e) să intervină pentru soluționarea unor cereri sau lucrări care nu sunt de competența lor ori nu le-au fost repartizate de conducătorii ierarhici;

f) să recurgă la forță sau la folosirea mijloacelor de imobilizare, împotriva persoanelor private de libertate, în alte condiții decât cele expres prevăzute de lege.

Art. 48. – La acordarea primului grad profesional, la numirea și eliberarea dintr-o funcție de conducere, precum și la încetarea raporturilor de serviciu, funcționarul public din sistemul administrației penitenciare este obligat să își declare averea, conform legii.

CAPITOLUL V

RAPORTURILE DE SERVICIU ALE FUNCȚIONARILOR PUBLICI DIN SISTEMUL ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții comune

Art. 49. – (1) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare au dreptul la stabilitatea raporturilor de serviciu.

(2) Raporturile de serviciu ale personalului prevăzut la alin. (1) se pot modifica sau suspenda ori pot înceta numai în cazurile și în condițiile prezentei legi.

(3) Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare sunt de subordonare ierarhică.

SECȚIUNEA a 2-a

Modificarea raporturilor de serviciu

Art. 50. – (1) Personalul din sistemul administrației penitenciare, care are calitatea de funcționar public din sistemul administrației penitenciare, poate fi delegat de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, de directorii unităților din subordinea acesteia, să îndeplinească anumite activități în interesul unității unde este încadrat, în aceeași localitate sau în altă localitate, pe o perioadă de cel mult 60 de zile într-un an.

(2) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare pot fi delegați mai mult de 60 de zile într-un an, cu acordul scris al acestora.

Art. 51. – (1) Detașarea personalului din sistemul administrației penitenciare care are calitatea de funcționar public se dispune în interesul instituției publice în care urmează să-și desfășoare activitatea, situată în aceeași localitate sau în altă localitate, pe o perioadă de cel mult 6 luni într-un an. Detașarea pe o perioadă mai mare de 6 luni se poate dispune numai cu acordul scris al celui în cauză.

(2) Trecerea temporară în altă muncă se poate dispune fără acordul funcționarului public din sistemul administrației penitenciare în caz de forță majoră, ca măsură de protecție a funcționarului public din sistemul administrației penitenciare ori ca sancțiune disciplinară.

SECȚIUNEA a 3-a

Punerea la dispoziție și suspendarea din funcție

Art. 52. – (1) În cazul în care împotriva funcționarului public din sistemul administrației penitenciare s-a început urmărirea penală, menținerea sa în activitate se hotărăște după soluționarea definitivă a

cauzei, cu excepția situației în care a comis și alte abateri disciplinare, când operează procedura disciplinară obișnuită.

(2) Pe timpul urmăririi penale și al judecării, funcționarul public din sistemul administrației penitenciare este pus la dispoziție. Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare pus la dispoziție îndeplinește numai acele sarcini și atribuții de serviciu stabilite, în scris, de conducătorul unității și beneficiază de drepturile bănești corespunzătoare gradului profesional pe care îl are, la nivelul de bază și de celelalte drepturi prevăzute de prezenta lege.

(3) Pe perioada arestării preventive, funcționarul public din sistemul administrației penitenciare este suspendat din funcție. Pe timpul suspendării, funcționarul public din sistemul administrației penitenciare nu beneficiază de nici un drept dintre cele prevăzute de prezenta lege.

(4) În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori achitarea, precum și în cazul încetării urmăririi penale ori a procesului penal, funcționarul public din sistemul administrației penitenciare va fi repus în toate drepturile anterioare, inclusiv compensarea celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție, respectiv a suspendării din funcție, potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului justiției.

Art. 53. – (1) Funcționarul public din sistemul administrației penitenciare se suspendă din funcție dacă desfășoară activitate sindicală pentru care este prevăzută suspendarea, în condițiile legii.

(2) Raportul de serviciu se suspendă la inițiativa funcționarului public din sistemul administrației penitenciare pentru desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale.

SECȚIUNEA a 4-a

Încetarea raporturilor de serviciu

Art. 54. – Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare pot înceta prin:

- a) demisie;
- b) transfer;
- c) eliberare din funcție;
- d) destituire din funcție;

- e) pensionare în condițiile legii;
- f) deces.

Art. 55. – (1) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare pot solicita, în scris, încetarea raporturilor de serviciu prin demisie.

(2) Demisia produce efecte după 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia, dacă funcționarul public în cauză și directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, conducătorul unității din subordinea acesteia, nu au convenit alt termen mai scurt.

(3) În cazul funcțiilor de conducere, demisia produce efecte după 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia.

(4) Funcționarul public demisionar este obligat să-și continue activitatea până la împlinirea termenului prevăzut la alin.(2) sau (3), după caz.

(5) Cu acordul conducerii Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, a unității din subordinea acesteia, funcționarul public în cauză poate reveni asupra cererii de demisie, dar numai până la împlinirea termenului de la care demisia produce efecte.

Art. 56. – (1) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare pot fi transferați, în interesul serviciului sau la cererea acestora, în aceeași sau în altă funcție publică, din alte unități ale sistemului administrației penitenciare sau în afara acestui sistem.

(2) Transferul în interesul serviciului se poate face numai cu acordul scris al funcționarului public din sistemul administrației penitenciare care urmează să fie transferat.

(3) Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare transferați în interesul serviciului în alte unități din sistemul administrației penitenciare, situate în alte localități decât cele unde își au domiciliul, beneficiază de drepturile prevăzute în prezenta lege.

Art. 57. – Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare pot fi eliberați din funcțiile publice pe care le dețin, numai în următoarele cazuri:

a) se află într-una din situațiile prevăzute la art.47 referitoare la interdicții;

b) unitatea s-a desființat ori a fost mutată în altă localitate, iar funcționarul public nu acceptă să o urmeze;

c) sunt declarați necorespunzători din punct de vedere profesional, în condițiile prevăzute de prezenta lege;

d) unitatea își reduce personalul prin desființarea unor posturi publice de natura celui ocupat de funcționarul public în cauză, ca urmare a reorganizării, iar acesta refuză oferta conducerii unității de trecere în altă funcție publică;

e) nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la art.11 lit.a) sau d).

Art. 58. – Destituirea din funcție a funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare se dispune ca sancțiune disciplinară, în cazul săvârșirii unei abateri disciplinare, precum și în cazul condamnării prin hotărâre judecătorească penală definitivă.

Art. 59. – (1) Încetarea raporturilor de serviciu, în toate situațiile prevăzute la art.57 și 58, se dispune prin ordin sau decizie, potrivit competențelor prevăzute la art. 20.

(2) Împotriva ordinului sau deciziei prevăzute la alin. (1) se poate face plângere la instanța competentă, potrivit legii.

CAPITOLUL VI

RĂSPUNDEREA FUNCȚIONARILOR PUBLICI DIN SISTEMUL ADMINISTRAȚIEI PENITENCIARE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 60. – (1) Încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare, indiferent de funcția sau postul pe care îl ocupă, a îndatoririlor de serviciu ce le revin, inclusiv a

normelor de comportare, constituie abatere disciplinară, dacă faptele nu atrag răspunderea penală sau contravențională.

(2) Răspunderea penală, contravențională, civilă sau, după caz, patrimonială nu exclude răspunderea disciplinară pentru fapta săvârșită, dacă prin aceasta s-au încălcat și îndatoriri de serviciu.

SECȚIUNEA a 2-a *Abateri disciplinare*

Art. 61. – Sunt abateri disciplinare următoarele fapte:

a) comportarea necorespunzătoare la serviciu, în familie sau în societate, care aduce atingere onoarei, probității profesionale sau prestigiului instituției;

b) neglijența manifestată în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau a dispozițiilor primite de la șefii ierarhici sau de la autoritățile anume abilitate de lege;

c) întârzierea repetată sau nejustificată în îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

d) depășirea atribuțiilor de serviciu ori manifestarea unui comportament necorespunzător față de persoanele private de libertate sau față de alte persoane cu care intră în contact în timpul serviciului;

e) absența nemotivată ori întârzierea repetată la serviciu;

f) părăsirea nejustificată a locului de muncă în timpul programului de lucru, de natură a perturba activitatea compartimentului de muncă;

g) producerea de pagube materiale unității din care face parte sau patrimoniului Administrației Naționale a Penitenciarelor;

h) încălcarea normelor privind confidențialitatea activității desfășurate;

i) nerespectarea prevederilor jurământului de credință;

j) imixtiunea ilegală în activitatea altui funcționar public;

k) intervenția pentru influențarea soluționării unei cereri privind satisfacerea intereselor oricărei persoane;

l) nerespectarea prevederilor referitoare la incompatibilități și interdicții;

m) interzicerea sau împiedicarea exercitării libertăților publice și a drepturilor sindicale ale funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare;

n) atitudinea tolerantă a conducătorilor ierarhici față de comiterea unor abateri disciplinare de către subordonați;

o) efectuarea în timpul programului de lucru a unor activități ce nu au legătură cu îndatoririle de serviciu.

SECȚIUNEA a 3-a *Sanțiuni disciplinare*

Art. 62. – Pentru faptele ce constituie abateri disciplinare, săvârșite de către funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare, poate fi aplicată una dintre următoarele sancțiuni disciplinare:

a) mustrarea scrisă;

b) diminuarea drepturilor salariale corespunzătoare funcției ocupate cu 5-20%, pe o perioadă de la o lună la 3 luni sau retragerea salariului de merit;

c) suspendarea dreptului de avansare în funcție și grad pe o perioadă de la un an la 3 ani;

d) trecerea într-o funcție imediat inferioară, cu diminuarea corespunzătoare a drepturilor salariale, pe o perioada de 6-12 luni;

e) revocarea din funcția de conducere;

f) destituirea din funcție.

SECȚIUNEA a 4-a *Procedura aplicării sancțiunilor disciplinare*

Art. 63. – (1) La individualizarea sancțiunii disciplinare ce urmează a fi aplicată, se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în serviciu a autorului abaterii, precum și de existența altor sancțiuni disciplinare.

(2) Sancțiunea disciplinară poate fi aplicată numai după efectuarea cercetării prealabile a faptei ce constituie abatere disciplinară săvârșită de funcționarul public în cauză și audierea acestuia de către comisiile prevăzute la art.67.

(3) Audierea funcționarului public se consemnează în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul funcționarului public de a se prezenta la audiere sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare

imputate se consemnează într-un proces - verbal. În astfel de cazuri, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată.

(4) Sancțiunea disciplinară se aplică în termen de 60 de zile calendaristice de la data la care persoanele competente să o aplice au luat la cunoștință despre abaterea disciplinară, cu respectarea termenului de prescripție prevăzut la art. 68.

Art. 64. – (1) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 62 lit. a) poate fi aplicată direct de către conducătorul compartimentului din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, din cadrul unității din subordinea acesteia, în care își desfășoară activitatea funcționarul public care a săvârșit abaterea disciplinară.

(2) Împotriva sancțiunii disciplinare aplicate potrivit prevederilor alin. (1), funcționarul public în cauză poate face contestație la directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, la conducătorul unității din subordinea acesteia, în termen de 15 zile de la comunicarea sancțiunii disciplinare aplicate.

(3) Pe baza propunerii comisiei de disciplină prevăzută la art.67, directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, conducătorul unității din subordinea acesteia, adoptă o decizie definitivă.

Art. 65. – Sancțiunile disciplinare prevăzute la art.62 lit.b)- f) se aplică de ministrul justiției, directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, de conducătorul unității din subordinea acesteia, la propunerea comisiei de disciplină, în funcție de competențele prevăzute la art. 20.

Art. 66. – (1) Sancțiunea disciplinară se aplică prin decizie scrisă, emisă potrivit competențelor prevăzute la art. 64 alin.(1) și art.65, care se comunică funcționarului public sancționat în termen de 5 zile de la data emiterii deciziei.

(2) Funcționarul public nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de judecată competente, potrivit legii.

Art. 67. – (1) Comisiile de disciplină se constituie în Administrația Națională a Penitenciarelor și în fiecare unitate din subordinea acesteia și au competența de a efectua cercetarea prealabilă a faptei ce constituie abatere disciplinară și de a propune sancțiunea disciplinară ce urmează să fie aplicată persoanei în cauză.

(2) Modul de organizare și desfășurare a activității comisiilor de disciplină se stabilește prin ordin al ministrului justiției.

SECȚIUNEA a 5-a

Prescripția și radierea sancțiunilor disciplinare

Art. 68. – Aplicarea sancțiunilor disciplinare funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare, pentru faptele care constituie abateri, conform prevederilor prezentei legi, se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptelor.

Art. 69. – (1) Sancțiunile disciplinare aplicate se radiază de drept în termen de un an de la aplicare, dacă funcționarul public sancționat nu a mai săvârșit o abatere disciplinară în această perioadă.

(2) Radierea sancțiunilor disciplinare nu duce la anularea efectelor patrimoniale ale acestora.

SECȚIUNEA a 6-a

Răspunderea patrimonială

Art. 70. – (1) Răspunderea patrimonială a funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare se angajează în următoarele situații:

a) pentru pagubele produse cu vinovăție în patrimoniul Administrației Naționale a Penitenciarelor sau, după caz, al unităților din subordinea acesteia;

b) pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit;

c) pentru nerestituirea în termenul legal a contravalorii unor bunuri primite ce nu i se datorau și care nu mai pot fi restituite în natură, precum și a unor servicii ce i-au fost prestate în mod necuvenit.

(2) Recuperarea prejudiciului cauzat prin oricare din situațiile prevăzute la alin. (1) se face potrivit prevederilor Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată.

CAPITOLUL VII DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art. 71. – (1) Numărul maxim de posturi necesare sistemului administrației penitenciare se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției.

(2) Statele de funcții și structura personalului din sistemul administrației penitenciare se aprobă de către ministrul justiției.

(3) Atribuțiile și competențele personalului din sistemul administrației penitenciare se stabilesc prin fișele posturilor, întocmite în conformitate cu prevederile prezentului Statut și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor și a unităților subordonate acestuia, aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Art. 72. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, gradele militare ale personalului din penitenciare vor fi echivalate cu gradele profesionale, cu menținerea drepturilor câștigate anterior, după cum urmează:

A. Ofițeri:

a) sublocotenent	- subinspector;
b) locotenent	- inspector;
c) căpitan	- inspector principal;
d) maior	- subinspector șef;
e) locotenent colonel	- inspector șef;
f) colonel	- inspector șef principal;
g) general de brigadă	- inspector general;
h) general maior	- inspector general principal;
i) general locotenent	- inspector general șef;

B. Agenți:

- a) maistru militar cls.a IV-a și sergent major - agent
- b) maistru militar cls.a III-a și plutonier - agent principal;
- c) maistru militar cls.a II-a și plutonier major - agent șef adjunct;
- d) maistru militar cls. I și plutonier adjutant - agent șef;
- e) maistru militar principal și plutonier adjutant șef - agent șef principal.

(2) Personalul militar care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, are o vechime în grad egală sau mai mare decât cea prevăzută la art. 25, va fi avansat în gradul profesional următor celui echivalent dacă funcția pe care este încadrat, în statul de organizare și funcționare, este prevăzută cu gradul profesional superior celui pe care îl are, a fost apreciat cu calificativul „foarte bun” sau „excepțional” și nu a fost judecat în consiliul de onoare sau în consiliul de judecată. Pentru acordarea gradului profesional de inspector general este necesară promovarea examenului organizat în acest scop.

(3) Cadrele militare preluate prin reorganizarea Direcției Generale a Penitenciarelor și unităților din subordinea acesteia se trec în rezervă, în condițiile Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și se numesc funcționari publici în sistemul administrației penitenciare.

(4) Personalul civil, preluat prin reorganizarea Direcției Generale a Penitenciarelor și a unităților din subordinea acesteia care are atribuții similare cu personalul prevăzut la alin. (3) și îndeplinește condițiile prezentei legi va dobândi calitatea de funcționar public în sistemul administrației penitenciare.

(5) Personalul numit în funcții publice va depune jurământul de credință, potrivit art.19 alin.(1).

Art. 73. – (1) Personalul preluat prin reorganizarea Direcției Generale a Penitenciarelor și a unităților din subordinea acesteia va fi numit în funcții echivalente celor deținute anterior.

(2) Personalul numit în funcții publice, care nu îndeplinește condițiile de studii și nu le definitivează în termen de 5 ani, va fi încadrat în categorii corespunzătoare studiilor pe care le are.

Art. 74. – Prevederile prezentei legi se aplică și cadrelor militare în activitate din Ministerul Justiției, care au atribuții de coordonare și control ale activității din sistemul administrației penitenciare sau alte atribuții în legătură cu activitatea administrației penitenciare.

Art. 75. – (1) Cadrele militare trecute în rezervă, potrivit art.72 alin.(3), pot solicita înscrierea la pensia militară de stat, dacă îndeplinesc cumulativ, următoarele condiții:

a) au o vechime în muncă de minimum 20 de ani, din care, cel puțin 10 ani, în calitate de cadru militar;

b) au vârsta de cel puțin 45 de ani.

(2) La încetarea activității, personalul prevăzut la alin.(1) are dreptul la recalcularea pensiei, în condițiile legii.

(3) Stabilirea și plata pensiei militare de stat se face de către organele specializate, potrivit legii.

(4) Cadrele militare pensionate potrivit alin. (1) beneficiază de ajutorul care se acordă potrivit dispozițiilor legale aplicabile cadrelor militare din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, la pensionarea acestora.

Art. 76. – În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile din subordinea acesteia vor lua măsuri de întocmire a carnetelor de muncă și a formelor necesare eliberării documentelor militare care atestă calitatea de cadru militar în rezervă.

Art. 77. – Se proclamă ziua de 29 iunie, „Ziua personalului din sistemul administrației penitenciare”.

Art. 78. – Condițiile privind salarizarea și pensionarea funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare se

stabilesc prin lege, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 79. – (1) Până la adoptarea legii privind salarizarea funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare, rămân aplicabile în continuare dispozițiile legale referitoare la salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.

(2) Până la adoptarea legii privind pensiile funcționarilor publici din sistemul administrației penitenciare, rămân aplicabile în continuare dispozițiile legale referitoare la pensionarea cadrelor militare.

Art. 80. – Funcționarii publici din sistemul administrației penitenciare beneficiază în continuare de drepturile dobândite anterior, precum și de cele care vor fi stabilite pentru personalul din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Art. 81. – Dispozițiile prezentei legi se completează, după caz, cu prevederile cuprinse în Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, precum și cu cele din legislația muncii.

Art. 82. – (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va adopta hotărârea privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor.

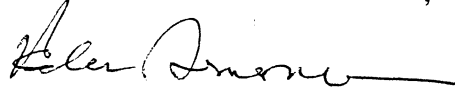
(2) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1), Administrația Națională a Penitenciarelor va elabora Codul deontologic al personalului din sistemul administrației penitenciare, care se aprobă prin ordin al ministrului justiției.

(3) Până la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1), atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor sunt îndeplinite de Direcția Generală a Penitenciarelor.

Art. 83. – Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 24 iunie 2004, în condițiile articolului 77 alineatul (2), cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu